

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ט עמוד א'

גם השרים המושלים הממונים על הארץ נמחו במבול

וַיִּמַח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּגְוִי. אמר רבי אבא: את כל - לרבות כל אותן השרים המושלים שממונים על הארץ. וזה הוא היקום אשר על פני האדמה. שכאשר עושה הקדוש ברוך הוא דיין בבני העולם. מעביר לאותן השרים הממונים עליהם בתחלה. ואחר כך לאותן היושבים תחת כנפיהם. שכתוב (ישעיה כ"ד): **"יִפְקֹד ה' עַל צָבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם"**. ואחר כך ועל מלכי האדמה על האדמה. ואיך מעבירים מלפניו. אלא שמעבירים באש האוכלת. זה שכתוב (דברים ד'): **"כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא אֵל קָנָא"**. אש האוכלת אש^[1] והיקום ההוא שעליהם העביר באש. ולאלה היושבים תחתיהם במים. ולפיכך כתוב וימח את כל היקום אשר על פני האדמה. ואחר כך מאדם ועד בהמה ועד רמש ועד עוף השמים. וימחו מן הארץ. כל הנמצאים למטה. וימחו מן הארץ. נמחו מן הכל.

הקדוש ברוך הוא עתיד להחיות המתים לבנות מעצם אחד את כל הגוף ויתגלגלו לארץ ישראל

בא וראה, בזמן ההוא שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, כל המתים שיהיו נמצאים בשאר ארצות העמים, הקדוש ברוך הוא יברא להם גופות כראוי. שהרי עצם אחד שנשאר בו באדם תחת האדמה, עצם ההוא יהיה נעשה כשאר בעיסה, ועליו יבנה הקדוש ברוך הוא לכל הגוף. ולא יתן להם הקדוש ברוך הוא נשמות אלא בארץ ישראל. שכתוב (יחזקאל ל"ז): **"הֲנֵה אֲנִי פֹתַח אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם וְהֵעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל"**. שיתגלגלו שמה תחת הארץ. ואחר כך מה כתוב. ונתתי רוחי בכם וחייתם וגו'. שהרי בארץ ישראל יקבלו הנשמות כל אלה בני העולם. מלבד אותן שנטמאו וטמאו את הארץ^[2]. באלה כתוב וימחו מן הארץ. מן הארץ דוקא^[3] ואף על פי שהקשו ונחלקו הקדמונים על זה. כי משמעות וימחו היא כמו שכתוב ימחו מספר חיים. אמר לו ר' שמעון ודאי אין להם חלק לעולם הבא. שכתוב וימחו מן הארץ. וכתוב לעולם יירשו ארץ^[4]. אבל יקומו בדין. ועליהם כתוב ורבים מישני אדמת עפר יקיצו. אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם. וישאר אך נח. אמר רבי אבא אך למעט

זיו הזוהר

לתוך הלהב הגדול ותכבה הנר. כז. בהשחתת זרע. כח. היינו ארץ ישראל שלא יזכו להתגלגל שם ולעמד שם בתחיה. כט. רמז לארץ העליונה ארץ חיים הנצחיים. וכן כאן וימחו מן הארץ היינו מן

כז. פירוש, שהמלאכים שהם של אש מתבטלים במציאות בהאש אכלה של ה' אלהיך. וזהו העברתם ועונשם. וכמו שאנו רואים אם יתקרב שלהבת קטן של נר דולק אל להבה גדולה ידלג שלהבת הקטן

שלא נשארו בעולם מלבד נח ושהיו עמו בתיבה. ר' יוסי אמר פסח היה נח^[א] שהכישו ארי בתיבה. כמו שנתבאר.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ט עמוד א'

נזכר שמו של נח רק אחרי שנעשה הדין

"וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וּגְוִי". אמר רבי שמעון: בא וראה בזמן שהדין נעשה לא כתוב בו זכירה. כיון שנעשה הדין ונאבדו רשעי העולם. אז כתוב בו זכירה. שהרי כאשר הדין שורה בעולם אין היחוד שלמעלה נמצא^[א] והמשחית שורה על העולם. כיון שנתבטל הדין ונשתכך הרוגז. חוזר הכל למקומו. ולפיכך כתוב כאן ויזכר אלקים את נח. היינו ששורה בו בחינת זכור. כיון שנח איש צדיק כתוב בו.^[ב] אמר רבי יהודה נח כאשר היה בתיבה נתיירא אולי לא יזכרנו הקדוש ברוך הוא לעולם. וכיון שנעשה הדין ונאבדו רשעי העולם. אז מה כתוב. ויזכר אלקים את נח^[ג].

בזמן דין לא טוב לאדם להזכיר את עצמו שנזכרים עוונותיו

ר' אלעזר אומר, בא וראה בזמן שהדין שורה בעולם. לא נצרך לו לאדם שיהיה נזכר שמו למעלה. שהרי אם נזכר שמו יזכרו חטאיו ויבואו להשגיח בו. מנין שכך הוא משונמית. שיום ההוא יום טוב של ראש השנה היה. והקדוש ברוך הוא דן אז את העולם. ואז אמר לו אלישע (מלכים ב'): "הֲיֵשׁ לְדַבֵּר לְךָ אֶל הַמֶּלֶךְ?". זה הקדוש ברוך הוא שנקרא אז מלך. מלך הקדוש. מלך המשפט. ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. אינני רוצה שיזכרו אותי וישגיחו בי. אלא בתוך עמי. מי שמכניס ראשו בין העם. אין משגיחים עליו. לדון אותו לרע. לפיכך אמרה בתוך עמי. בא וראה נח בזמן שהרוגז היה שורה בעולם לא נזכר. כיון שהדין נתבטל מה כתוב. ויזכר אלקים את נח. עתה נזכר שמו. דבר אחר ויזכר אלקים את נח. היינו על דרך הכתוב ואזכר את בריתי^[ד].

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ט עמוד ב'

העולה באה לכפר על הרהור הלב

"וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וּגְוִי". ויבן נח מזבח - זה הוא המזבח שהקריב בו אדם הראשון. נח למה הקריב עולה. שהרי עולה באה רק בשביל הרהור הלב. ונח במה חטא. אלא נח היה מהרהר ואמר. הרי הקדוש ברוך הוא גזר דין על העולם שיחרב. אפשר מפני שהציל אותי נפקע כל זכות ממני. ולא נשאר לי זכות בעולם. מיד ויבן נח מזבח לה'. מזבח ההוא שהקריב בו אדם הראשון היה. אם כן למה ויבן^[ה] אלא לפי שרשעי עולם גרמו שלא עמד המזבח במקומו. וכיון שבא נח כתוב בו ויבן^[ו].

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ט עמוד ב'

זיו הזוהר

כמו עם נח. שמרמו על ספירת יסוד צדיק. ואלהים זו השכינה. והיינו היחוד. לד. היינו כנזכר לעיל שמרמו על היחוד וההתקשרות יסוד צדיק שנקרא ג"כ אות הברית עם השכינה הקדושה. לה. הלא עמד מוכן מכבר. לו. פירוש, שהעמידו במקום הראוי לו נגד שער השמים.

ארץ החיים הנצחיים. ל. דורש אך נח מלשון הכאה שנשאר מוכה כמו ואך אותו בדבר. לא. זכירה מרמו על התיחדות העולמות להשפעת שפע. לב. לכן היה בכח לעורר יחוד העולמות. לג. פירוש, שנתקשרה השכינה בספירות העליונות לקבלת השפע הנצרכת לקיום העולם הזה. ואת נח

השמטות

הקב"ה ביקש מנח שיבקש רחמים על דורו שלא יאבדו במבול

למדנו כאשר יצא נח מן התיבה וראה איך שנחרב העולם. התחיל לבכות לפני השמים ואמר. רבון כל העולמים הרי נקראת רחום וחנון. היה לך לרחם על מעשי ידיך. השיב לו הקדוש ברוך הוא ואמר. רועה שוטה. עכשו אתה אומר כך. למה לא אמרת כך בשעה שאמרתי לך. כי אותך ראיתי צדיק לפני וגו'. ואחר כך הנני מביא את המבול מים. ואחר כך עשה לך תיבת עצי גפר. כל כך עכבתי ואמרתי לך. לבעבור שתבקש רחמים על העולם. ומאז ששמעת שאתה תנצל בתיבה. לא נכנס בלבך לבקש רחמים על ישוב העולם. ועשית תיבה ונצלת. ועתה שנאבד העולם פתחת פיך לדבר לפני בקשות ותחנונים. כיון שראה נח כך. הקריב קרבנות ועולות. שכתוב ויקח מכל הבהמה הטהורה וגו' וייעל עולות.

זוהר ח"א פרשת נח - דף סז ע"ב

מדוע לא בקש נח רחמים על דורו?

אמר רבי יהושע, מה ראה נח שלא בקש רחמים על דורו. שחשב בלבו פן לא ינצל. שכתוב כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. כלומר לפי ערך הדור הזה. ולפיכך לא בקש רחמים עליהם. אמר רבי אלעזר אפילו כך היה לו לבקש רחמים על העולם. לפי שטוב לפני הקדוש ברוך הוא מי שימליץ טוב על בניו. מנין. מגדעון בן יואש. שלא היה צדיק ולא צדיק בן צדיק. ובשביל שאמר טוב על ישראל. אמר לו הקדוש ברוך הוא (שופטים ו'): "לך בכחך זה והושעת את ישראל מיד מדין". מה בכחך זה. היינו מה שהמלצת טוב על בני.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע' עמוד ב'

בשעה שהקריב נח הקרבן לה' יצאה הארץ מן הטומאה

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל לְבֹנוֹ לֹא אֶסְף לְקַלְל עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר הָאָדָם". אמר רבי חזקיה, מה זה לא אוסיף^[ז]. אמר רבי ייסא, כך שמעתי מר' שמעון שאמר, כל זמן שהאש שלמעלה מוסיף להגביר העשן. שהוא הדין שלמטה. מגביר הרוגז ומכלה הכל. לפי שכאשר יוצא האש אין לו הפסק עד שנגמר עונש הדין. וכאשר הדין שלמטה לא נתוסף להתגבר בדין שלמעלה. עושה הדין ופוסק. ואין נגמר עונש הדין לכלות. ולפיכך כתוב לא אוסיף. שלא אוסיף ליתן תוספת להגביר הדין שלמטה. אמר העלם שהוא שמעתי. לפי שכתוב ארורה האדמה בעבורך. שאז באותה שעה שנתקללה הארץ בעבור חטא אדם. נתנה רשות שישלט עליה נחש הרע ההוא. שהוא משחית העולם ומכלה בני העולם. ומיום ההוא שהקריב נח קרבן וירח אותו הקדוש ברוך הוא. נתנה רשות לארץ לצאת מתחת נחש ההוא. ויצאה מן הטומאה. ועל כן מקריבים ישראל קרבן להקדוש ברוך הוא. כדי להאיר פני הארץ^[ח] אמר רבי חזקיה כך הוא. וזאת היה תולה עד שעמדו ישראל על הר סיני.

זיו הזוהר הוא המשיך אור השפע לעולם הזה באמצעות השכינה

לז. שהיה די לכתוב לא אקלל עוד. לח. היינו כדי להמשיך אור השפע לעולם הזה באמצעות השכינה

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ע' עמוד ב'

בעל הבית יכניס והאשה תרשה לצאת

"וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו וּגו'". אמר רבי אבא: בא וראה מה כתוב בתחלה. ויאמר ה' לנח בא אתה ולכל ביתך אל התבה. כמו שנתבאר לבעל התבה נתן לו רשות ליכנס^[לט]. אחר כך אמרה לו עקרת הבית לצאת. מתחלה נכנס ברשות בעלה. לבסוף יצא ברשות האשה. מכאן למדנו שבעל הבית יכניס והאשה תרשה לצאת. זה שכתוב: "וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר - צֵא מִן הַתְּבָה אִתָּה וְאֶשְׁתְּךָ"^[מ] שהרשות ניתנה בידה שתאמר אל האורח לצאת. ולא להכניסו. כיון שיצא נתן מתנות יקרות ביד בעלה. שיתן לאשתו ולשמח בה. ולהרבות לה אהבה בבעלה. זה שכתוב ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל הבהמה הטהורה וגו' ויעל עלת במזבח^[מא] אלה המתנות שנתן ביד בעלה ליתן לאשתו. בשביל להרבות לה אהבה בבעלה. ומכאן למדנו דרך ארץ לאורח. שיתן מתנות ביד בעלה עבור אשתו ולא יתן הוא בידה. כמו שכתוב ויבן נח מזבח לה' וגו' ויעל עלת במזבח. הקרבן הקריב לבחינת זכור להרבות לה אהבה בבעלה. אחר כך היא ברכה אותו. זה שכתוב ויברך אלקים את נח וגו'.

זיו הזוהר

הקדושה. **לט.** כנזכר לעיל שלפיכך כתוב בבחינת השם הוי"ה ב"ה ורלא השם אלהים. **מ.** כי אלהים היינו השכינה הקדושה. **מא.** בזה יובן למה כתוב בפסוק הזה מזבח לה' ולא כתוב אלהים. והקרבת על דרך משל כמו מתנות.